

"אצל האמידים תהיה עלייה בגירושים"

הוא מותג בתחום המעמד האישי, אבל זה לא הפריע לו לפרק את החבילה הזוגית ולפתוח פרק חדש בחייו ("אני עושה צעדים ראשונים בבישול"). הוא אוהב לשחות, לכתוב וחולם לביים סדרה על זוגיות. עו"ד בני דון-יחיא שאולי לא היכרתם

שו ממני להגיש פינה שבועית. כך התפרסמתי וקיבלתי יותר ויותר תיקים דיני משפחה".

■ נישואים

"הנישואים הם הדבר הטבעי ביותר אצל המין האנושי, אבל גם דבר לא טבעי במידה רבה. אנחנו מדברים על סיר לחץ, שמתפרץ פה ושם. זה מוסד שאני באמת ובתמים חושב שהוא מוסד נפלא, אבל אף אחד לא רוצה להיות במוסד הזה 24 שעות ביממה. בכל זאת, בעיניי הוא מקודש. "במרבית התיקים שטיפלתי היו לבני הזוג ילדים קטנים, וראיתי את הנזק הרב שנגרם לילדים. לכן, כששואלים אותי אם אנשים צריכים לא להתגרש כדי לא לפגוע בילדים, התשובה שלי היא לא פשוטה. בשורה התחתונה זה נתון למצפנו של כל אדם, אבל אם המצב לא מאוד רע, אז לפעמים אדם צריך להקריב מעט מהאושר שלו כדי לא לאמלל את ילדיו".

■ הגירושים שלי

"אני גרוש טרי. האמת המרה היא שהרבה זוגות נשואים אחרי שנים רבות היו רוצים להיפרד, בוודאי בימינו כשתוחלת החיים ארוכה. זו משימה לא קלה להיות עם אותו בן-זוג 60 שנה ויותר. העובדה שאני עורך-דין בתחום הזה לא הייתה רלבנטית, לא לתהליך ולא להחלטה המשותפת שעשינו להתגרש. דווקא כעורך-דין בתחום הזה אני יותר ויותר מפתח את ההבנה שוויתורים נובעים מכוח. שחשוב להסתכל על המחר ולא על המחר."

"בעיניי זו גם הסגולה לשימור הנישואין לאורך זמן. לפקוח את העיניים לרווחה לפני הנישואין, כדי למצוא את בן-הזוג המתאים, אבל לעצום אותן למחצה אחריהם. לא לראות לא את בן-הזוג ולא את החיים באופן חד מאור. אומרים שהאהבה עיוורת והנישואים מחזירים את הראייה, זה נכון, אבל זה לא טוב לנישואים."

● איך זה להיות "גרוש טרי"?
"יש יתרונות בגילי להיות לבד. לחופש יש ערך עצום מאוד. כל אדם זקוק לחופש. פתאום אני לא צריך לתת דין וחשבון, וזה מצב קסום. עכשיו אני בשלב של עקרות בית. אני לומד לעשות דברים שלא עשיתי במשך שנים, בהיותי עבד לעבודתי. אני לומד איך להפעיל מכונת כביסה, מדיח כלים ותנור. אני עושה גם צעדים ראשונים בבישול".

■ המשבר וגירושים

"פחות זוגות מתגרשים בגלל המשבר הכלכלי, ודווקא את ההחלטה לימים טובים יותר, כי גירושם הם יירדה ברמת החיים. פתאום יש צורך בשתי דירות, בתשלום מזונות לילדים, בנייה משק בית נוסף ובעלויות לעו"ד, לפעמים גם לחוקרים פרטיים ועוד. גירושם במרבית המקרים אינם החלטה מהיום למחר. אלא תהליך שמתבשל. בגלל ריחוק הולך וגורם בר בין בני-הזוג, ולפעמים טינה הדדית שמגייסה לאיבה. אנשים אומרים לעצמם היום 'ארוק' אנחנו לא סובלים זה את זה 10 שנים, אז נסכול זה את זה עוד שנתיים עד שהתמונה הכלכלית

משהו. כיוון שבמסלול ערב היה רק תואר במשפטים, נרשמתי לפקולטה למשפטים באוניברסיטת תל-אביב. אבל לא ויתרתי לגמרי על הכתיבה, כיוון שזה חלק מה-DNA שספגתי מהבית. בגיל 21, כסטודנט צעיר, הקמתי הוצאת ספרים בשם 'הוצאת ספרים דון' והוצאתי את הספר הראשון. הייתי המו"ל הצעיר ביותר בארץ. הוצאתי קרוב ל-50 ספרים. וכך, כשהיה מכרו לעריכת עיתון סטודנטים באוניברסיטה, ניגשתי ונבחרתי".

■ עריכת-דין

"מגיל 3 אימי אמרה לכולם 'תראה את עורך-הדין המבריק שלי'. מבחינתי המקצוע נתן לי אופציה לעזור לאנשים. כפי שהתחברתי לחלשים כשהייתי ילד, הרגשתי שאוכל לסייע לחלשים כעורך-דין".

■ דיני משפחה

"התמחיתי במשרד שעסק במשפט אזרחי-מסחרי, ולא מצאתי בכך עניין רב, אבל כשסיימתי עדיין לא ידעתי באיזה תחום

בתעמדה
צד אחד

עם עו"ד בני דון-יחיא

אלה לוי-ינריב, צילום: יונתן בלום

ארצה לעסוק. מיד אחרי המבחנים של הלשכה - שעשיתי אותם יחד עם אהוד אולמרט, שהיה נרגש כמוני - פתחתי משרד והתחלתי לעסוק בכל התחומים. באחד הימים הגיע אלי מקרה ראשון של גירושין. זה היה מקרה קשה מאוד, שבמהלכו הילדים מאוד נפגעו, ולאחר שטיפלתי בו החלטתי שזה התחום שארצה לעסוק בו. זה נבע מתמימות של צעירים וגם מתחושה של שליחות ורצון לסייע לאנשים".

■ הפרסום

"זמן קצר לאחר שהתחלתי לעסוק בתחום, עיתון 'לאישה' הציע לי לכתוב טור שבועי משפטי על דיני משפחה. הייתי מאוד צעיר, בן 24, והתחלתי לכתוב שני עמודים שבו עייים ב'לאישה'. המדור הזה פרסם אותי. בשלב מסוים לקחתי את כל הטורים שכתבתי וקיבצתי אותם לספר ולעוד אחד אחריו. יום אחרי שהוצאתי את הספר הראשון, הומינו אותי מושיק טימור ודודי מרגלית ז"ל, לראיון על הספר לתוכנית בוקר ברשת ב'. תיבלתי את השיחה בכמה סיפורים מעניינים ואמירות מתחום דיני המשפחה, ובסוף הראיון הם ביקר

■ הבית

פנטהאוז בקומה ה-18 באחד המגדלים החדשים-המזנצים בשכונת רמת הדר בגבעת-שמואל. בדירת הרווקים המרווחת, שקנה לא מזמן, מנסה בעל הבית הגרוש, לפתוח פרק חדש בחייו. "אני עדיין במהלך השיפוצים", הוא אומר כשהוא פותח את הדלת להכנה הגדולה של הדירה, רגע לפני שמגיע "איש הדלתות" ומחליף אותה לדלת בצבע אגוז עלי-פי בקשתו.

הדירה מעוצבת בסגנון מודרני, בגוני לבן, קרם וחום בהיר, אך רגע לפני שהוא סיים את השיפוץ החליט בעל הבית שחסר לו צבע בחיים, וקנה כורסה ירוקה עם כריות צבעוניות לחדר העבודה. "זה לא מספיק צבע. אני אוסיף במטבח עוד טפט ירוק לפני שיגמר השיפוץ. אני צריך לאהוב את המקום שאני גר בו, והלב שלי רוצה עוד קצת חמימות וצבע". תמונות הכבשים של מנשה קדישמן ותמונות ופסלים של תומרקין, לקוחות שהפכו לחברים, פזרות בדירה לצידן של עשרות בובות חתך-כלה, שהן קמפוז מאוסף של 400 בובות חתך-כלה מכל העולם, מכל הסוגים ומכל החומרים.

פנים הדירה, על כל הדרו, משמש כהקדמה אל הנוף המרהיב הנשקף מחלונותיה וממרפסת רחבת ידיים, שמפתה את יושי הסלון לזנוח את הספות המפנקות ולצאת אליה. גבעת שמואל, רמת-גן, בני-ברק, תל-אביב, והים התיכון על אינסופיותו פרושים כשטיח צבעוני למרגלות הבניין ומעניקים קים לבצל הבית, הכבול כבר 36 שנים לעבר דתו התובענית, תחושת חופש.

■ ביוגרפיה

"נולדתי במרכז תל-אביב ב-1947. גדלתי בבית דתי לאומי. אבי היה סופר ועיתונאי, וערך את עיתון 'הצופה' 32 שנים. היה איש רוח, שמרכזו כולו בעבודתו, בעשייתו העיתונאית וגם קצת מפלגתית. הוא היה ח"כ מטעם המפד"ל לתקופה קצרה. הוא נפטר בטרם עת, בגיל 72. אימי הייתה אישה יקת מעשית ואכפתית ללא הפסקה. היא עבדה כל חייה בכל מיני עבודות. היא אימא דאגנית, מסורה ומעניקה עד היום.

ביליתי את ילדותי מחוץ לבית, בדרך-כלל, משום שטלוויזיה לא הייתה בשנים הראשונות לחיי וגם לא אינטרנט. הייתי ילד שמרבה לדבר ולהתווכח עם חברים, וגם היו מקרים לא מעטים שבהם בא לידי ביטוי חוש הצדק שלי, והיה לי צורך להתחבר לצד החלש, לילדים היותר חלשים ובעייתיים ולעזור להם. אני חושב שזו אחת הסיבות שהניעו אותי לבחור בעריכת-דין ובתחום הספציפי שלי.

"ספגתי בגיל צעיר את אהבת הכתיבה והספר מאבי ומאמי שהייתה מספרת סיפורים טבעיים, ובאופן טבעי כשהתגייסתי לצבא שרתי בעיתון צבאי. הייתי חצוי בנור גע להמשך חיי והקריירה שלי, ולא ידעתי אם לפנות לכיוון הספרות והעיתונות או לכיוון משפטים.

"לקראת סוף השירות הצבאי רציתי ללמוד

איש עשיר מאוד
שמתגרש אמר
לי 'אני תופס
עכשיו בצורה
הכי חדה עד כמה
החיים קצרים
ומפתיעים'.
המשבר חידד את
התחושה שחיים
רק פעם אחת

אני גרוש טרי.
האמת המרה
היא שהרבה
זוגות שנשואים
שנים רבות היו
רוצים להיפרד.
זו משימה לא
קלה להיות עם
אותו בן-זוג 60
שנה ויותר

אני שוחה כל
יום. ההנאה
מזה ותחושת
השחרור עצומות.
שחייה על הגב
בין תכול המים
לתכול השמיים
מנקה את הראש
ומצלילה את
המחשבה

"יש יתרונות בגיל לחיות לבד. פתאום אני לא צריך לתת דין וחשבון. וזה מצב קסום. עכשיו אני בשלב של עקרות בית". דורייא, בביתו בגבעת שמואל

רזומה

● **אישי:** עו"ד
בני דורייא (61),
נולד בת"א ומתגורר
בגבעת שמואל. גרוש
טרי מרחל (עורכת-
דין), אב לחמישה
(בני 13 עד 34) וסב
לשמונה

● **התמחות:** מעורכי-
הדין הבולטים
והמובילים בארץ
בדיני משפחה.
כתב שבעה ספרים
בתחום עיסוקו, בהם
ספרו "זוג משמים" -
אלבום שירי זוגיות,
סיפורים ואמרות
על חיי נישואין
ומשפחה; וספרו
האחרון "במשפחות
הכי טובות - תמונות
מחיי נישואין", הכולל
עשרות סיפורי
הפתעה זוגיים

● **לקוחות:** בין
היתר ייצג בהליכי
גירושין את דודו טופז,
מנשה קדישמן, יגאל
תומרקין (שהפכו
לחבריו הטובים), חנה
לסלאו, אודטה שוורץ,
עפרה ויינגרטן, גבי
גזית ורבים נוספים,
ומשמש כמנהל
העזבון של אפרים
קישון

הייתה בובה מתוקה. הדבקתי את שני החלקים והנחתי במשרד. ואז לקוחות התחילו להביא לי בובות כאלה, ובעצמי הזמנתי והסתובבתי בחנויות כדי למצוא אותן. האוסף גדל והוצאתי ספר עם צילומים של מבחר בובות. "האוסף של הסיפורים הקצרים התחיל מכך שאהבתי לקרוא לילדי סיפורים קצרים, ונמאס לי לחפש את הסיפורים שאהבתי בספרייה. אז צילמתי סיפור אחד סיפור, ותייקתי אותם בקל"סר, עד שראיתי שיש לי אוסף גדול, וזה הפך למעין דיבוק. התאהבתי בו'אנר הזה של הסיפור הקטן, המלוטש, שמסובב את הסיום ומשאיר אותך עם פה פעור, וכשהרעיה עולה ומפלטת את דרכה והגרונן נחנק, או לפעמים אתה צוחק צחק גדול בסוף הסיפור. זה גרם לי לנסות את כוחי גם בתחום הזה, והביא אותי לכתיבת עשרות סיפורי הפתעה קצרים בספרי האחרון".

■ אלמלא הייתי עו"ד

"הייתי סופר. היום אני משלב בין עריכת-דין לכתיבה, 7 ספרים הם יכול שאיני מתבייש בו, אבל הייתי כותב יותר ונוטה לכתוב וליצור גם לטלוויזיה. אני מאוד נמשך למדיום הזה, וחושב לעסוק בו. אני חולם לכתוב סדרה על זוגיות שתתבסס על סיפורי הפתעה הקצרים בספר שלי, ואולי אפילו לביים אותה. אחרי שאוציא עוד ספר או שניים של סיפורים קצרים, אני ארצה לכתוב גם רומן".

"היצר הזה להופיע בפני קהל שגם יכול לפתוח בפרצי צחוק ובמחזאות כפיים, תמיד בער בי. תמיד הרצאתי ותיכלתי את ההרצאות בדברים פיקנטיים, אבל בדרך-כלל ישבתי ליד שולחן עם נייר ביד. יום אחד הופעתי להרצאה, ולא היה שולחן. עמדת עם מיקרופון ביד והר-גשתי שזה משהו אחר לחלוטין ושהקהל צמא למופע בידורי. כך נולד המופע".

■ אספנות

אני אספן של שני דברים: יש לי אוסף של מאות בובות חתן-כלה ואוסף של יותר מ-150 סיפורים קצרים, סיפורי הפתעה, פואנטה ממבחר סופרים בעולם. האוסף של הבובות התחיל מבובת חתן-כלה שראיתי בחו"ל וקניתי אותה למשרד בתור קריצה, שיעמוד לי שם זוג אידיאלי. יום אחד הגיעה אלי אישה עם בובת כלה שבורה מפלסטיק, ואמרה לי 'אני רוצה להתגרש'. שאלתי למה, והיא הראתה לי את הבובה ואמרה 'זה חצי מבובת עוגת החתונה של בעלי ושלי, שהייתה קמע שלנו. היא הייתה מונחת על הטלוויזיה וזה היה נפלא, אבל היחד סים הידרדר, ואתמול בעלי שבר את הבובה וזרק עלי את הכלה'.

"הזמנתי את בעלה למשרד וטיפלתי בגיי-רושים, ובדרך דיברתי איתו גם על הבובה. אמרתי לו, שלא אתנגד אם הוא יביא לי את החצי השבור של הבעל מהבובה, והוא הסכים. זו

על הגב בין תכול המים לתכול השמיים מנקה את הראש, מצלילה את המחשבה, מאפשרת לפתור בעיות שאני מוטרד מהן. לפעמים באה איזה הארה ברגעים האלה. בשחייה, ברגעים של שקיפות מחשבתית, המוזה באה".

■ קריאה

"אני משתדל לקרוא כל יום כמה עמודים באחד הספרים מתוך ערימה של ספרים שמור נחת ליד המיטה. קשה לי לקרוא ספר אחד בלבד. אולי זה עניין של גיל, אבל להיתקל בספר שפעם לא היינו יכולים להניח אותו מהיד, כולל קריאה באור עמום שההורים לא יראו שאנחנו לא ישנים, היא נדירה. אני חייב לקרוא כמה ספרים במקביל, כדי לשמור על עניין מתמיד".

■ המופע ההומוריסטי

"לפעמים, אחרי טיעון חזק אני משווה בליבי שאני רואה שהשופט או הלקוח רוצים למחוא לי כפיים, ולא פעם אני רוצה למחוא כפיים לטי-עונים של היריב שלי. כל השנים הייתי שחקן, רק לא על במה שיכולתי לקבל בה תשואות. וגם המשחק מוגבל. לא פעם שכשניסיתי להפי' עיל כישורים שחקניים כדי לשכנע את השופט, שופטים אמרו לי 'אדוני ודאי שם לב שאין מאחורי חבר מושבעים. תנמיך את הדרמה'.

תתבהר'. מורגשת ירידה בכמות הפניות. "אצל אנשים אמידים קורה דבר הפוך. שם תהיה תסמונת של עלייה בגירושין בגלל המשבר הכלכלי שגורם לתסכולים ולעצבנות יתר. גם אם לאחר המשבר הגדול הזה הטייקון של היום יישאר מיליונר כבד, הוא עדיין לא יישן טוב בלילה. במצב כזה מתעצמים החיכוכים הזוגיים. איש עשיר מאוד שמתגרש בימים הללו אמר לי 'אני תופס עכשיו בצורה הכי חדה עד כמה החיים קצרים ומפתיעים'. המהפך הזה שהתחיל בארה"ב, גורם לאנשים לחשוב על חיים ומחזר את התחושה שחיים רק פעם אחת ושם לא מרוצים מהחיים, לא צריך להתפשר. אלו שתי מגמות הפוכות שאני מזהה".

■ ספורט

"ספורט זה תסכול. זה מקביל לתסכול שחשתי כשלא הקרשתי מספיק זמן לעצמי, למש' פחה ולבת-הזוג. נרשמתי למכון כושר קרוב למשרדי והלכתי ברציפות במשך שנתיים, עד שלפני כמה חודשים החלטתי לעשות הפסקה כדי שהמעבר לדירה החדשה יהיה נוח יותר. אמרתי שאעשה הפסקה קטנה, וההפסקה נמש' כת יותר מדי זמן. אני חולם לחזור למכשירים ולהליכון ובמיוחד אני ממתין לעונת הריצה. המשרד שלי נמצא ליד הים, ובשנים האחרונות הלכתי כמעט כל יום לשחות בשעות הצהריים. ההנאה מזה ותחושת השחרור עצומות. שחייה